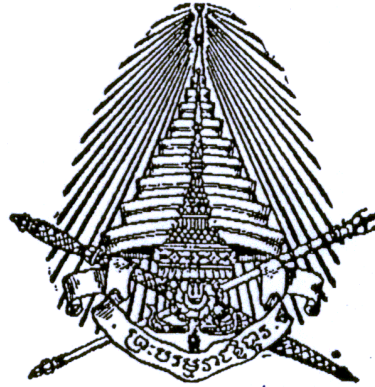

วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๑๐๕๖

ยกเลิกโดย ท.ร.น.ร. ท. ๗. ๒๕๕๑

*พระราชบัญญัติ

การทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๕ หน้า ๑๐๕๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๔๙๑

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๗๕ บางมาตรา

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๙๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ หญิงซึ่งมีสัญชาติเป็นไทย ถ้าต้องสละสัญชาติไทยเพราะสมรสกับคนต่างด้าว ให้ไปขอรับใบสำคัญประจำตัวจากพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นที่ตนอยู่ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันสมรส แต่ถ้าหญิงนั้นมีสัญชาติไทยโดยกำเนิดจะไม่ขอรับใบสำคัญประจำตัวก็ได้”

วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๑๐๕๘

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๗๕
มาตรา ๗ ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ยกเลิกมีความดังต่อไปนี้

“มาตรา ๗ หญิงซึ่งมีสัญชาติเป็นไทย ถ้าต้องส่งสัญชาติ
ไทย เพราะสมรสกับคนต่างด้าว ให้ไปขอรับใบสำคัญประจำ
ตัวจากพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นที่ตนอยู่ภายในกำหนด ๓๐ วัน
นับแต่วันสมรส”